

„Akiknél a jó földbe hullott a mag: ezek hallgatják az ígét, befogadják...” (Mk 4,20)
XXXI. évfolyam 4. szám

magvetés

2026. ÚJ KENYÉR

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”
(Máté 6,11)

A zsidókhöz írt levél

Különös levelet kezdtünk olvasni augusztus elején, amikor A zsidókhöz írt levelet Bibliaolvasó Kalauzunk szerint lelki táplálékként magunkhoz vesszük. Szokatlan a levélkezdet is, hiszen nem olvasunk bemutatkozásról. Így csak találgatni lehet azt is, hogy ki írta ezt a bibliai könyvet. Talán Pál, vagy Lukács, esetleg Barnabás, Apollós, Priscilla, Akvila... Az újszövetségi könyvek rejtélye, hiszen az biztos, hogy számunkra ismeretlen a szerző. Vagy mégsem, hiszen a teljes Írás Istentől ihletett! Teljes meggyőződéssel vallom: Isten üzenete ez a mi számunkra!

Olykor az az ember érzése, hogy nem is levél ez, hanem élő beszéd [2,5; 5,11; 6,9; 8,1; 9,5].

Talán valaki feljegyezte, amikor egykor elhangzott. Nem tudjuk. Mint ahogyan azt sem, hogy kinek lett címezve. Nincs konkrét gyülekezet megnevezve, helyi sajátosságokkal nem találkozunk, egyedül az utolsó előtti versben van konkrétum, amikor a köszöntésbe beveszi az Itáliából valókat. - „A zsidókhöz” kifejezés utalhat arra, hogy a Messiás-váró zsidó embereknek szól, feltárva előttük a beteljesedés csodáját Jézus Krisztusban. Szólhat a bizonytalankodó zsidóknak, akik bátorítalan lépéseket tesznek a Messiás felé, a keresztyén-ség felé. Ugyanígy a már keresztyén-né lett zsidóknak is adhat bátorítást, megerősítést – főként a keresztyénül-dözés megindulásával, amikor esetleg a zsinagógába való visszatéréssel kerestek menedéket... - De minden kétséget kizáróan: nekünk szól! Nekünk, akik olvashatjuk és olvassuk 2000 év óta! És most kalauzunk szerint, egészen szeptember közepéig.

Vannak, akik nehezebben érthetőnek tartják ezt a bibliai könyvet, hiszen sok-sok ószövetségi utalás van benne. Akik nem ismerik a mózesi törvényt, a zsidó vallási szokásokat és gyakorlatot, úgy valóban nehezebben érthető. Nem véletlenül nevezik az ószövetség kommentárjának. Van aki egyenesen 5. evangéliumnak nevezi, hiszen Jézus személyét tárja elénk és az Általa véghezvitt váltságunkat. Akinek földre jövele ugyan nem úgy oldotta meg az összes emberi problémát, ahogyan sokan várták, de alávetette magát ugyanolyan nehézségeknek, mint amivel az ember nap mint nap szembesülni kénytelen.

Az ó- és újszövetség közötti külön-ség egyetlen névben található: Jézus. Ahogyan olvashatjuk Ő mindenben jobb, mint ami eddig volt. Jobb szövetség, jobb szolgálat, jobb örökség, jobb reménység, jobb áldozat, jobb haza, jobb feltámadás. Jobb, nagyobb és tökéletesebb! Mindezt egyedül Őbenne kaphatjuk és kapjuk meg!

Miért különleges ez a bibliai könyv a számunkra? David Pawson (Kulcs a Bibliához c. könyvében) 6 pontban így fogalmazta meg: 1. segít megértenünk, hogyan kapcsolódik egymáshoz az Ó- és az Újszövetség; 2. Krisztus-központú, ezért segít a tekintetünket Jézusra szegezni; 3. ösztönző arra a sok hithősre gondolni, akik előttünk jártak; 4. int a visszaesés veszélyére; 5. kiemeli a gyülekezeti tagság fontosságát; 6. bátorít a nehézségek idején.

Olvassuk, tanulmányozzuk, figyeljünk az üzenetre, hogy épüljünk, erősödjünk és formálódjunk Isten kezében!

Lakatos Zoltán lelkipásztor

Megteremtettünk

Ha igyekszünk meghatározni, mi is a LÉLEK, akkor legcélravezetőbb Jézus kijelentését követnünk: „A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született” (Jn 3,8). Vagyis az a „lélek” (héber: rúah, görög: pneuma → szél/ lélegzetvétel → ‘az élet és a személyiség anyagtalan hordozója a testben’), amelyet ősidőktől fogva sejtett már az ókor embere is, megfoghatatlan, titokzatos létező. Ezért az ember általában nem tud mit kezdeni a lelket érintő „honnan jön és hová megy” kérdéssel. Most mégis azt mondom, – mivel ősi magyar szavunk, a „lélek” egyúttal az ember személyét is jelenti, gondolkozzunk el azon együtt: honnan van emberlétünk, hogyan „vagyunk” jelenleg, és hová érkezhetünk meg?

Hogyan is létezőnk hát? Anyagi-as okoskodás. Tóth Árpád „Lélektől lélekig” című versében egy éjszakai tűnődésekor így fogalmazott: „bús földünkkel s bús testemmel rokon elemekről ad hírt az égi fény”. Anyagi összetevőinkről beszélünk, és azt mondjuk, hogy „életünk a csillagokból ered”? Aztán minden csak úgy, magától vagy véletlenül létrejött? Vajon a kémiai elemek a nagy összevisszaságban egyszer egymáshoz csapódtak az alkotóelemek, és előálltak az égitestek, a csillagrendszerek, a bolygók? (Grandpierre Attila, a fizikai tudományok kandidátusa)

A tudósok azt állítják, – „véletlenül, de a fizikai törvényszerűségek alapján” nagy valószínűséggel 14,5 milliárd éve állt elő a világmindenség („nagy bumm”!), és 4,7 milliárd éve különült el a Föld nevű csodálatos

bolygó a világegyetemben, amelyen létezhet az emberiség. Itt a Földön, ahol mi is élünk, ugyanazok az anyagok vannak, mint a világmindenség egészében. Életünk tehát tényleg a csillagokból ered? A Bibliában olvasható egy „aprócska” megjegyzés a legősibb időkről: „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. A föld még kietlen és pusztta volt, .. de Isten Lelke lebegett a vizek fölött” (1Móz 1,1-2). Vagyis, volt és van Valaki, aki a kémiai elemeket, a valóságos anyagi világot megalkotta, majd azok „működését” teremtő erővel célszerűen kigondolta, irányította és végül összerendezte, életté formálta. Tehát nem kizárólag a tudomány által, hanem az Istentől kapott hit által foghatjuk fel, „hogya a világokat Isten szava alkotta, úgy hogy a nem láthatókból állt elő a látható” (Zsid 11,3).

Hogyan „vagyunk, létezőnk” hát mi emberek? – kérdezhetjük ezek után. „Azután megformálta az Úristen az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte orrába. Így lett az ember élő-lénnyé” (1Móz 2,7). Hogyan is lettünk hát az anyagi összetevőkön túl emberi lényekké? Tóth Árpád „égi üzenet”-ről, Móricz Zsigmond „sejtközösségi tudat”-ról, Reményik Sándor „tengerfenék lámpásá”-ról, Prohászka Ottokár egykori római katolikus püspök „nagy és fényes gondolatok”-ról beszélt. Reviczky Gyula pedig a legmagasabb fokon „szereket sugarának” nevezi Isten és Jézus Krisztus Lelkét. A belső „szellemi tényező” helyett tehát egy kívülről érkező ÉGI ÜZENET-ről kell tudhatunk Isten Lelke által. Igen, a kezdetek kezdetén így teremtett meg minket Isten, a nagy „össze-

rendező”. De mint tudjuk, az ember valamit nagyon elrontott: fellázadt Isten teremtő rendje ellen. „A lélek drága, furcsa, kényes tallérja ritkán marad fényes, ahogy az Úr kezéből kikerül” (Tóth Árpád: Karthágó kövein, 1924). Isten ugyanis a teremtéskor nemcsak testileg, de szellemileg is „jó”-nak teremtett meg minket, de sajnos, önzésünk és nagyravágásunk teret engedett a „gonosz lélek”-nek, egymástól mindinkább „elidegenültünk”: „A Szíriusz van tőlem távolabb vagy egy-egy társam, jaj, ki mondja meg?” (Tóth Árpád, 1923). Elkeserítő lehetne Pál apostol figyelmeztető mondata: „nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem” (Róm 3,10-12).

Azonban hit által tudhatunk egy ígéretes tényről is: „a világ pedig elmúlik, ésannakkívánságais; deakilstenakarátát cselekszi, megmarad örökké” (1Jn 2,16-17).

Mindennek vége, nincs kiút ebből a megromlott állapotból? De van, mert eljuthatunk egy egészen megváltozott, új állapotba. Hová érkezhetünk meg? Ha azt szeretnénk, hogy emberi létünk minőségileg megváltozzon, akkor bizony rá kellene találjunk belső lényegünkre. Igenám, de „önmagunktól, önmagunk erejéből nem tudunk megjavulni”, ahogyan ezt a már 2007-ben elhunyt Csiha Kálmán erdélyi püspök úr fogalmazta meg a Heidelbergi Káté 8. és 53. kérdése-felelete kapcsán. „Képzelfetek el egy nyílveesszőt, amely elgörbült, meghajlott. Azzal már többet nem lehet célba lőni, mert mindig letér az útról, és az a nyílveessző magá-

tól sohasem fog tudni kiegyenesedni. Valaki kell, aki kiegyenesíti.” Ki az, aki ezt képes megtenni? Csakis az Atya és a Fiú Lelke, a Szentlélek! „Az emberi lélek is alakíthatja a másik ember életét. Ha valaki elrontott életet élt, de van egy kedves, szerető szívű, ügyes felesége, aki szépen tud vele beszélni, leszoktathatja ezt az embert addigi életéről, és az megváltozhat. Barátok is hatnak egymásra, megváltoztathatják egymást, egyes politikai szónokok is hathatnak az emberekre, tömegeket mozgathatnak. Ha az emberi lélek hat az emberi lélekre, mennyivel inkább tud hatni a Szentlélek, Isten lelke.” Hogyan is munkálkodik hát az a csodálatos „rendező”, az új életet teremtő erő, a Szentlélek? Úgy, hogy szeretettel egymás közelébe, majd egymás mellé hozza az egymástól elidegenedett embereket. Nem más ez, mint az ember újjászületése, amit nagyon nehezen értett meg Nikodémus, a nagytanács tagja azon az éjszakán: „Az újjászületés azt jelenti,” – folytatta magyarázatában Csiha Kálmán püspök úr – „hogy megváltozom, más emberré leszek. Eddig gyűlölködtem, most szeretek, eddig másoknak rosszat akartam, most segítek másokon. Mintha egy új ember született volna. Erre a magatartás változtatásra mondja a Szentírás, hogy újjászületés. Ehhez azonban belső átváltozás kell. ...Vigyázzunk hát a bennünk lévő új emberre, mert az újjászületés és a jó cselekedetekben gyönyörködő szeretet a Szentlélek ajándéka.” Ezt a megváltoztató, újjáteremtő Lelket azonban kérni kell az Istentől, mert ez lehetséges: „aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják” (Mt 7,8).

Az elején azt kérdeztük, honnan jöttünk, hol vagyunk emberi önmagunkban, és végül hová érkezhetünk meg. Legyen végül a felelet: elvesztett önmagunktól a Szentháromság Isten kegyelméből megérkezhetünk Istenhez, és így már testi mivoltunkban az Ő Lelkének templomává lehetünk (1Kor 3,17; 6,19, 2 Kor 6,10). Kálvin így szólt erről: „Isten gyakorta ígéri, hogy minket templomaivá választ, ez az ígélet nem teljesedik másként, csak ha Lelke bennünk lakozik. ...Nem is [annyira] templomot kell számára építeni, hanem magunknak kell az ő templomává lennünk: maga az apostol ugyanazon értelemben majd Isten, majd a Szentlélek templomának nevez bennünket.”

Adja Isten, hogy így „utat találhasunk” hozzá már most, – földi létezésünk után pedig megérkezhessünk a jelenlegi tudásunkkal szinte felfoghatatlan valóságba! Szépen vallotta meg hitét ezzel összefüggésben Arany

János, amikor saját sírkövére ezeket a szavakat gondolta felírtni: „ITT NYUGSZIK ARANY JÁNOS SZERKESZTŐ, SZÜLETETT 1817 MÁRCIUS 2-ÁN, MEGHALT... (halála időpontját persze akkor még nem tudhatta), majd így folytatta:

„Nincs végezve itt még a cikk,
Folytatása következik:

Én-Uram, légy én szerkesztőm,
Új folyamán újrakezdőm.”

[Sír-vers, 1862]

Így hát azt mondhatjuk, hogy „a Lélek csodálatos munkája semmiféle szabályhoz nem kötött, egyáltalán nem számítható ki”, hiszen, mint már említettük, „a szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy”.

Rácz László lelkipásztor

Az univerzum (világegyetem) létezése a Biblia és a természettudomány összehasonlításával

„Kezdetben teremtette az Isten
a mennyet és a földet”
1Móz 1,1 ....„a nem láthatókból állt
elő a látható” (Zsid 11,3)

A „Nagy Bumm” 14,5 milliárd éve
történt. Napunk viszont a feltételezések
szerint kb. 4 milliárd év múlva vörös
óriássá fog átalakulni. Felfúvódása
közben elnyeli a Naprendszer belső
bolygóit, beleértve a Földet is.
„El fog jönni az Úr napja, mégpedig
úgy, mint a tolvaj, amikor az egek re-
csegeve-ropogva elmúlnak, az elemek
égve felbomlanak, a föld és a rajta levő
alkotások is megégnek” (2 Pét 3,10).

„Megalkotta Isten a boltozatot”
(1Móz1,7)

Szárazföld és az égboltozat
elkülönítése.

„elnevezte a szárazat földnek, a vize-
ket pedig tengernek.”(1Móz1,10)

A földkéreg, az ósóceán és az óslég-
kör kialakulása 4,6 milliárd éve.

„Megalkotta Isten a két nagy
világító testeket” (1Móz1,16)

A Nap és a Hold mintegy 4,6 milliárd
éve jött létre.

„Növesszen a föld növényeket...
azután megteremtette Isten a nagy
víziállatokat...a madarakat, és a kü-
lönféle élőlényeket”
(1Móz1,11,21,24)

Az élet megjelenése mintegy
3,5 milliárd éve. Az egy- és többsejtű
élőlények 2 milliárd, és 500 millió év
között jelentek meg.
A fejlettebb állatvilág megjelenése
kb. 400-230 millió évre tehető.

„Megteremtette Isten az embert
a maga képmására” (1Móz 1,27-31
- Ádám = „ember”,
Éva = „minden élők anyja”)

Mintegy 2,5 millió évvel ezelőtt
teremtettek meg a legősibb emberek,
míg a mai külsejű, fejlettségű
emberiség mintegy 45 ezer éve
kezdett megjelenni a Földön.

Michelangelo: Ádám megteremtése (1509–1510)

Freund Tamás agykutató, a Magyar Tudományos Akadémia elnökének vallomása:

„A tudomány azt mondja, hogy a tér és idő dimenziókkal rendelkező anyagi világ 14 és félmilliárd évvel ezelőtt jött létre az ősrobbanással, ami elvezetett a világ-egyetem kialakulásához, benne a Földünkkel, élővilágunkkal, mindez a kémiai evolúció, majd a biológiai evolúció útján. Ezt én is így gondolom. A hit azonban messzebbre tekint: vajon volt-e egy teremtető szándék, egy teremtető erő a Big Bang előtt, vagy csak úgy céltalanul, önmagától, önmagáért eldurrint ez a valami, ami egészen véletlenül olyan lények kifejlődéséhez vezetett, mint például az ember. Én azok közé tartozom, akik hisznek abban, hogy van célja, küldetése a teremtetett világnak. Az ateisták viszont meg abban hisznek, hogy világunk létrejöttéhez elég volt egy céltalan, véletlen bumm.”

C.H. Spurgeon BETÁNIAI MÁRIA

– a példakép –

„Hiszen jót tett velem.” (Mk 14,6)

V./

Van egy ötödik szépsége is Mária cselekedetének: **anélkül vitte véghez nagy tettét, hogy egy szót sem szólt.**

a./ Kedves nőtestvérek, hadd dicsérjem meg ezt a szent asszonyt a kegyes cselekedetekor tanúsított bölcsességéért és a megfelelő helyen történt hallgatásáért. Korábban sem beszélt erről, utána sem mondott róla egy szót sem. Márta ellenben sok mindennel foglalkozott és gyakran beszélt.

Ha ellenben azt keresitek, mint mondott Mária, alighanem csupán a következő mondását találjátok: „*Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.*” (Jn 11,32)

De még ezt a néhány szót is Mártától vette kölcsön. Márta sokkal többet beszélt; de Mária teljesen megelégedett azzal, hogy kevesebbet beszéljen. Sokat gondolkodott, sokáig ült Jézus lábánál és közben tanult tőle, de keveset beszélt.

Amikor eljött a megfelelő idő, véghezvitte Mária nagyszerű munkáját.

Igen figyelemreméltó, hogy Mária, mint a gondolkodó, többet tett Mártától, aki igen elfoglalt volt, jóllehet Márta több eredményt ért el, ha általában a munkáról beszélünk. Krisztus azt mondta: „Hiszen jót tett velem.” (Mk 14,6) Ilyet azonban soha nem mondott Mártáról, bármilyen dicséretre méltó szolgálatot végzett.

Sokkal inkább megfeddte az idősebb testvért, mivel nagyon lefoglalta ma-

gát az asztal körüli szolgálattal; miközben megdicsérte Mária cselekedetét, amire szavai szerint mindig emlékezni fognak. Még ha általános vélemény szerint őt nem is sorolják a sokat tevékenykedők közé, kiemelkedő helyet foglal el a jót cselekvőket illetően.

b./ Szeretnék még egyszer utalni arra, hogy Mária egy szót sem szólt. Tényleg tönkre tehet valaki valamit, ha nagy ügyet csinál a tervezéséből, mielőtt a tettek mezejére lép. Ismerős a mondás: „A hegy vajúdott és egeret szült.” És aztán meglehetősen csodálkoznak, ha az egér megszületett, és semmi más, csak egy kis egér látta meg a napvilágot a félelmetes szülés után.

Előfordulhat, hogy cselekedetünk után sokat beszélünk a munkánkról. Ezzel is mindent elronthatunk. Úgy tűnik, mintha meg kellene osztani magamról valamit az egész világgal; ezzel szemben az egésznek az öröme és boldogsága nem abban rejlik, hogy mi láthatók vagyunk. Hanem sokkal inkább abban, hogy megkenjük a Mestert odaszántságunk kenetével, amíg annak az illata mindenütt elterjed, és azután ismét a számunkra megfelelő helyzetben háttérbe lépünk.

A szeretet csendben végrehajtott cselekedetei olyanok, mint egy kellemes hangzás Jézus fülében. Ne tömjénezétek magatokat, mert egyébként figyelmet Jézus és eltűnik.

c./ Ha valamennyien többet cselekednénk, és kevesebbet beszélünk, az lenne valóban áldás – legalább is számunkra és talán másoknak is. Törekedjünk arra, hogy az Úrért végzett szolgálatunk egyre inkább rejtett legyen. A büszke vágy is arra törekszik, hogy feltűnjön az emberek között. Törekedjünk ezt elkerülni.

d./ „Szeretném tudni” – mondta talán valaki – „milyen a szent szolgálat?” Válaszolok: „Kezdi el dolgozni, ne tanácskozz testtel és vérrel.”

Kérdezed: „Elvégeztem a munkámat, és most szeretném tudni, hogy vélekedsz róla?” Válaszom: Szabadulj meg attól, hogy kiszolgáltatod magad a másik ember jelentéktelen véleményének; Mit érdekel, mit törödsz azzal, mit gondol rólad a szolgatársad? Isten ígéjében olvassuk az Úr gyermekéről: „Az ő tulajdon Urának áll vagy esik” (Rm 14,4).

Ha valami jót tettél, tegyed azt ismét. Bizonyára ismeritek annak az embernek a történetét, aki hadvezéréhez lovagolva mondta: „Uram, zsákmányoltunk az ellenségtől egy ágyút.” „Menj és szerezz többet is”, válaszolt neki a tiszt józanul. Ez a legjobb tanács, ami olyan barátunk adható, aki lelkes hangulatában megszállt saját sikerétől. Még sok tennivaló van, ezért nincs időnk azon gondolkodni, amit eddig tettünk. Ha elvégeztünk egy szent szolgálatot, lássunk munkához másodszor és harmadszor is. Folytassuk ezt továbbra is, és imádkozzunk azért állandóan, hogy Urunk örömét lelje állhatatos szolgálatunkban.

VI./

Mária cselekedetének a következő, egyben a hatodik szépsége abban rejlik, hogy azt az Úr halálára tekintettel tette.

a./ A tanítványok visszaridaktak, hogy erre a szomorú témára gondoljanak. Péter azt mondta: „Isten mentesen, Uram, ez nem történhet meg veled!” (vö. Mt 16,22). Mégis, Mária nem rettent meg a Jézus halála gondolatától, hanem tetteivel hivatkozott rá.

Szíve gondolatai igen közel álltak ahhoz, ami Ura szándéka is volt, miközben személyesen beletekintett csodálatos tervébe. Nem tudom bizonyosan, mennyire volt tudatos nála, hogy cselekedete – az Úr megkenése – a temetésére vonatkozott, de az erre vonatkozó tény ezt igazolja.

Úgy tűnik számomra, az a legjobb és legszeretetteljesebb szolgálat, amit az Úrért tehetünk, ami vére jelét – a keresztes jelét – viseli. A legjobb prédikáció így hangzik: „Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet.” (1Kor 1,23)

A legjobb magatartás mottója: „Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve” (Gal 2,20). Az a legjobb ember, akinek az akarata keresztre van feszítve. A legjobb életstílus abban rejlik: a megfeszített Úr Jézus Krisztus példáját követni. Bárcsak teljesen átadnánk magunkat neki!

Minél jobban megfigyeljük Urunk kimondhatatlan szenvedését az életben, és megérjük, hogy így teljesen elvette el bűneinket, annál több szentséget terem életünk. Minél többet időzünk ott, ahol halljuk a Golgotáról hangzó kiáltásokat, ahol a mennyet, a földet és poklot láthatjuk, amiket csodálatra méltó szeretete által megmozgatott, az életünk annál inkább az ő gondolkodásmódját tanúsítja.

Semmi sem tud úgy életre kelteni egy személyt, mint a haldokló Üdvözítő. Gyere egészen közel Krisztushoz, legyél tudatában naponta az Ő jelenlétének, és igazi királyi tetteket fogsz véghezvinni.

Gyertek, adjuk meg a kegyelemdőfést bűneinknek, mert Krisztust már megöletett bűneink miatt.

Gyertek, temessünk el minden büszkeséget, mert Krisztust a sírba helyezték.

Gyertek, keljünk új életre, mert Krisztus feltámadott. Egyesüljünk megfeszített Urunkkal és legyünk egységesek nagy célját követve; Élünk és haljunk meg vele együtt, és akkor csodálatos lesz minden nap az életünkben.

VII./

Mária cselekedetének hetedik szépsége – ami tényállásként kissé erőltetett, de meg kell említenem, mivel megérintette a szívemet – számomra a következő: Én hiszem, hogy **Mária az üdvözítő megkenésével bepillantást nyert Jézus halottak közül való feltámadásába és azt követő életébe.**

a./ Mert megkérdezlek titeket: *Miért balzsamozták be a nemzetek halottaikat?* Miért nem kell elégetni őket? Van valami titokzatosság abban, ami az „általános keresztyénekben” borzongást kelt a hamvasztás gondolatára.

Ennek köze van bizonyosan civilizációnk szokásaihoz: Benne van természetes érzékelésünkben, hogy nem kívánjuk sem a kemencét, sem a lángokat; előnyben részesítjük – ahogy atyánk is –, ha egy zöldellő domboldalon temetnek el.

Számos ókori nép, különösen az egyiptomiak és más keleti népek hozzátartozói gondosan megkenték halottaikat értékes, illatos kenettel.

Aztán fenyőgyantával bedörzsölték, és finom vászonnal tekerték be őket. Miért? Mert volt valami homályos sejtésük a túlvilági élet tekintetében. A bűneset után még sokáig megmaradt az emberekben a halhatatlanságba vetett gyenge, meghatározhatatlan hit. Ezt az igazságot széles körben elismerték, ahogy az Ószövetség is magától értetődőnek tartotta.

Isten létezése és a lélek halhatatlansága képezik az ószövetségi tanítás alapjait. Általánosan elfogadták azt a nézetet, hogy a test tovább él a halál után. Még akkor is, ha az erre vonatkozó elképzelések többé-kevésbé világosak voltak. A halhatatlanságot nem csupán kitalálták, de sokkal inkább feltételezték.

Akik elutasítják ezt a tanítást, olyan sötétségbe esnek vissza, ami akár rosszabb is lehet, mint az, amiben a pogányok voltak.

Miért balzsamozta be az egyiptomi király az apját, miközben az ehhez szükséges esszenciákat használta? Bizonyosan azért, mivel az volt a véleménye, hogy létezik valamilyen élet a halál után is, ezért törődni kell a testtel.

b./ Mária gondolatai egyre mélyebbek és világosabbak voltak, mivel *azt várta, történhet valami Krisztus áldott testével a halála után:* Ezért kellett megkennie őt, mégpedig a legértékesebb kenettel, amit Jézus temetésére kaphatott.

Az Úrért végzett szolgálataitok bárcsak minden esetben a feltámadott Krisztusért végzett szolgálataitok lennének!

Ne azért gyertek ide, hogy azt imádjátok, aki sok éve meghalt – a múlt egyik hőjét. Imádjátok sokkal inkább Jézust, aki az örökkévalóságban él!
Ő él, nagy Megváltód él!

c./ Ő bizonyosan személyesen jön el szentjeit megjutalmazni; és mielőtt eljön, látja, mit teszel. Talán mondhatná valaki: „Szigorú tanítómester fegyelmezése alatt élünk!” Én nem hiszem, hogy helyes ez a tituluss. Egyáltalán nincs szigorú tanítómesterünk. Sokkal inkább abban rejlik életem hajtóereje, hogy annak a fényében élek, akit jóllehet korábban soha nem láttam, mégis szeretem, mivel ő szeretett engem és feláldozta magát értem.

Mi eleveníti meg a lelkedet, ha ez nem? Mi ösztönöz arra, hogy fáradhatatlanul buzgólkodj a szent szolgálatban, ha ez nem?

A mi Urunk Jézus Krisztus él!
Találjuk meg a módját, hogy kenjük meg az ő szeretett és tiszteletre méltó fejét, és megkoronázhassuk őt, aki töviskoronát viselt értünk. Tudhatjuk, hogy ő él és mi benne élünk.

Álljunk egész lényünkkel a rendelkezésére, miközben merő örömmel tartjuk, hogy érte adhatunk mindent és teljesen neki szentelhetjük magunkat.

d./ Nem akarok cselekedetekre kényszeríteni titeket, szeretett testvéreim, hogy tegyetek valamit Krisztusért, mert nem szeretnék megfosztani szabadságotoktól, hogy szeretetből szenteljétek neki az életeteket.

Zaklatni sem akarok titeket, hogy szolgáljatok neki, mivel annak a szolgálata, akire nyomást gyakorolnak, soha nem olyan értékes, mint az önkéntesek örvendező, odaadással végzett szolgálata.

Mégis szeretném – mint aki szeret titeket –, hogy egyre inkább növekedne az Úr iránti szeretetetek. Csodálatos Krisztushoz tartozni. Minél inkább kiszolgáltatjuk neki magunkat, annál szabadabbak vagyunk.

Tetszik nekem, amint Pál Krisztus szolgájának, rabszolgájának nevezi magát. Ujjongással mondja: *„Ezentúl senki se okozzon nekem fájdalmat, mert én a Jézus bélyegeit hordozom a testemen!”* (Gal 6,17)

Ugyanakkor nyilvánvalóan dicsekedett, hogy olyan szolgának tartja magát, akire rányomták Ura bélyegét. Megverték, megkorbácsolták, és a hátán viselte a korbácsolás okozta sebhelyeket.

Ezért arcán egy kis mosollyal mondta: „Ezek Uram bélyegei. Rám nyomta a névjegyét!”

Ó, milyen értékes szolgálat ez! Akkor is, ha ez rabszolgaság lenne, örömet okozna nekünk. Semmit sem akarunk megtagadni Urunktól, sem a fejem hajszálait, és a véretem sem; Nem tehetek másként. Sem a bőröm, sem a hajam nem a sajátom; teljesen Jézushoz tartozom.

Ha választhatnék, ezt a szabadságot választanám – és mindnyájatoknak mondom –, hogy soha ne vétkezzem. Az lenne a szabadság, hogy csak ezt az egyet tegyem, amit Jézus parancsol. Szabadakaratomat adnám értékes akarata javára, és így találnám meg azt ismét, mint sohasem korábban, miközben teljesen alárendelem magamat parancsának.

e./ Ezért én soha nem akarok beavatkozni az Úr iránti szeretetetek szent területébe, de meg kell mondanom, mit tehettek Jézusért. Úgy, ahogy a szőlőből a legjobb nedű fakad már akkor is, ha kissé összenyomják, olyan az a szolgálat is,

Túrmezei Erzsébet

A megszegett kenyér

Meghal a búzaszem. Aranykalász
Sarjad szívéből. Kaszasuhanás...
Halál, melyet megint halál követ:
a cséplőgép...kemény malomkövek...
az erjedés... a tűz... a fájdalom...
És most fehér kenyér az asztalon.

A szenvedések útján ím, felér
a Koponyák hegyének asztalára
és vár reánk a megszegett kenyér.

Mi, akik epedünk és éhezünk,
kinyújtjuk érte elaszott kezünk...

égi erőt, új életet nyerünk
és üdvösség az, amit érezünk.

amelyet szabad akaratból végeznek. Soha nem akarlak erőltetni benneteket, sem felszólítani, sem kényszeríteni.

Sokkal inkább saját magatoknak kell buzgóknak lennetek. Mondjátok az Úrnak: „Vonnak magad után, hadd igyekezzek” (kissé módosított idézet az Énekek 1,4⁷ alapján). Van-e valakinek közületek saját indítéka arra, hogy

Urát mindenkitől jobban, Megváltójaként szeresse?

Még egyszer hangsúlyozom:

Nem akarom szent titkaitokat előcsalogatni, nektek kell szívetekkel és Uratokkal konzultálnotok.

Bárcsak megáldaná az Igét Isten Szentlelke!

Dr. Pótor Imre

⁷ „Vigyél engem magaddal, fussunk...”

HEIDELBERGI KÁTÉ – VI. Úrnapja

Kedves Testvérek!

A Káté szerzője, **Ursinus** Zakariás az egyházi vezetőknek is mondott egy megszívlelendő figyelmeztetést. Azt állította ugyanis a katekizálásról, hogy ez az egyház megőrzésének és fennmaradásának eszköze. Feltette a kérdést **1563-ban**. kb. fél évszázaddal a Reformáció kezdete után:

„Hanyatlik az egyház? Megcsappant a tagok létszáma? Az ilyenkor felvetendő kérdés ez: Folyik-e hűséges katekizálás a gyülekezetben?” Azaz a keresztyén hitigazságok folyamatos tanítása, a Krisztus tudománya, amiért tusakodnunk kell(**Júdás3**), amiből épülhetünk is, amit az évszázadok alatt megőriztek tisztán hívő eleink harcolva sokféle tévtanítással. Pál sem annak lelkendezik élete végén, hogy üdvösséget jelentő Istenhite megmaradt, minden nyomorúság ellenére (**2Tim4,7**). Hanem annak, hogy a **hitének a tartalma változatlan maradt**. A kristálytisztá hittartalom, azaz **az apostoli tanítás**, amit ő kezdettől fogva hirdetett, egy életen át ugyanaz maradt, nem deformálódott, megőrizte azt tisztán, változatlanul! Az azóta eltelt évszázadok alatt sajnos a bibliai tanítás, a tiszta apostoli tantételek elkorcsosultak, deformálódtak. Ki így érti, ki úgy érti őket. Mindenki tanítónak érezte és érzi magát. Ezeket az ősrégi tanokat, melyek a Biblia első lapjától az utolsóig felcsillannak az avatott tanítók előtt (Pál, Péter és a többi bibliai szerző, valamint Augusztinus, Kálvin, Luther, Zwingli, Bullinger, Méliusz, Szegedi Kis és so-

kan mások) ezeket a bibliai tanításokat porolta le, bányászták ki, és rögzítette számunkra a reformáció korának sok kiemelkedő hittudósa, köztük a Káté szerzői is. Legyünk hálásak érte, nem nekünk kell letisztázni, készen van. Merüljünk bele a tiszta bibliai tudományba már itt az istentiszteleten. Vegyük meg az iratterjesztésben, mert kapható, és használjuk otthon is, naponta.

Mert nem azt kérdezte Ursinus Zakariás, hogy olvasnak-e egyáltalán Bibliát a gyülekezeti tagok? Sem azt, hogy ezt rendszeresen, naponként teszik-e? Ez akkor (még) nem volt kérdés. Más elolvasni, és „letudni” a kijelölt szakaszt. Más figyelmesen olvasni, és megint más tanulmányozni az Isten szavát „mely szájából származik” (**V.Móz8,3**), amit szó szerint „Ő lehelt ki” (**2 Tim3,16**: „Theopneustos” görög szó, jelentése: Istentől kilehelt, mint amikor beszél valaki, értelmes hangot ad ki), de ezek a tiszta tévedhetetlenül megőrzött Isteni szavak az egész Bibliát átfogó egységes tanítást tartalmaznak. Ezért különösen fontos az így kibányászott hitigazságok rendszeres megosztása a gyülekezettel. Mert nem mindenki képes az apostoli, reformátori tanítást otthon, egymagában csokorba szedni és gyönyörködni benne és táplálkozni belőle. Ez a táplálék építi igazán a gyülekezetet.

Ma amikor sokféle elképzelés terjedt el gyülekezetépítő „technikák”-ról egyházunkban is, megfontolandó és időszerű a Káté szerzőjének véleménye a Káté gyülekezetépítő hasznáról.

A hatodik Úrnapiján a fő témánk: **Jézus**, a szeplőtelen Bárány, Aki helyettes áldozatot mutatott be értünk, **megoldotta az emberiség legsúlyosabb problémáját: az Isten szent haragját**. Ez az egyszeri (görögül: „HAPAX”, jelentése: egyszer, s mindenkorra. Ez a kifejezés sokszor előfordul a Zsidók9-10. Fejezetében.) tökéletes engesztelő áldozat két irányú. Egyrészt eleget tesz az ember minden bűnéért, másrészt lecsillapítja a szent Isten jogos, igazságos haragját, és így „örökre tökéletessé teszi a megszentelteket.” Ezért nem kell, és nem is szabad ismételni!

Így szól a **16. kérdés**: „Miért kell valóságos embernek és igaz embernek lennie”, -Aki bemutatja ezt az áldozatot?

Felelet:

„Azért, mert Isten igazsága azt kívánja, hogy ugyanaz az emberi természet tegyen eleget a bűnért, mely a bűnt elkövette, már pedig aki maga bűnös, másokért eleget nem tehet.”

Nem azért vagyunk emberek vétkek, mert bűnt követtünk el, hanem mindenki azért vétkezik, mert eredendően bűnös, a bűneset óta. Kivéve Jézust, aki mentes ez alól és soha nem követett el semmi bűnt. Ezért a benne hívőknek beszámítják, tulajdonítják, azaz ráírják a mennyei „bankszámlájára” Jézus igazságát. Másrészt a benne hívők bűneit beszámítják Krisztusnak, átírják az „Ő számlájára”. Ez a „nagy csere”, vagy a „kettős beszámítás” (imputáció) tana.

17. kérdés: „Miért kell egyszersmind valóságos Istennek is lennie?”

Felelet:

„Azért, hogy egyrészt Isten-voltának hatalmával Isten haragjának súlyát

az Ő ember-voltában elhordozhassa, és számunkra az igazságot (azaz megigazulást), s az életet (örökéletet) megszerezhesse és visszaadhassa.”

18. kérdés: „Kicsoda ez a közbenjáró, aki valóságos Isten és egyszersmind valóságos, igaz ember is?”

Felelet: „Nincs más, csak a mi Urunk Jézus Krisztus, aki a mi tökéletes váltásunkra és igazságunkra (megigazulásunkra) adatott nekünk.”

1Tim2,5: „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és az emberek között, az ember Krisztus Jézus”. Jézus egyedül az, aki közbenjáróként hatékonyan imádkozik értünk (ld. **Jn17: Főpapi ima!**) és képvisel minket Isten előtt, erre emberek nem képesek sem itt, sem a mennyben, csak Ő: „Ki az aki kárhoztat? **Krisztus**, aki meghalt, sőt aki fel is támadt, aki az Isten jobbján van, és **esedezik is értünk**.”

19. kérdés: „Honnan tudod ezt?”

Felelet: „A szent Evangéliumból, melyet Isten először a Paradicsomban jelentett ki (1.Móz3,15), majd a pátriárkák és próféták által hirdettetett, s az áldozatok és a törvény más szertartásai által kiabrázolt, – tehát az állatáldozatok – végül pedig az Ő Egyetlenegy, szerelmes Fia által beteljesített.”

1Móz3,15: „És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony magva között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.”

Az állam

*„Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak...
mert Isten szolgálja az a te javadra.” (Róma 13,1,4)*

Amikor az ország az államalapításra emlékezik, akkor jó, ha megnézzük, mit tanít a Szentírás az államról, a hatóságról, a hatalomról, a felsőségnek való engedelmességről. A Biblia szerint az állam léte Isten gondviselő szeretetében gyökerezik. Isten adott hatalmat a hatóság kezébe, hogy a rosszat fékezze, és a jót védje, erősítse. Sajnos ez is a bűneset miatt vált szükségessé, mert amikor az emberek fellázkodtak Isten ellen, egymásnak is ellenségévé lettek. Az elszabadult bűn fékezésére, az igazság valamelyest érvényesítésére jött létre az állam. Az önkényes önbíráskodás, az ököljog lehetetlenné tenné az emberi együttélést.

Ennek érdekében viszont kénytelen néha erőszakot is alkalmazni. „Nem ok nélkül viseli a kardot” - írja tovább alapigénk. A hatalmat azonban mindenkinek Isten iránti felelősséggel kell használnia, mert Ő adja azt. Ezért kell a hatóságnak engedelmeskednünk. Vi-

szont ha a hatóság nem arra használja a hatalmát, amire kapta, Isten visszaveszi tőle, és megítéli. Sem a totális állam, sem a népszuverenitás nem Istentől adott rend. A nép szava nem Isten szava. A hívő ember feladata az, hogy engedelmeskedjék a hatóságnak mint Istentől rendelt felsőségnek, imádkozzék a hatalmon lévőkért.

„Arra kérek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben, és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt.” (1Tim 2, 1-3)
„ha pedig a hatóság Isten parancsaival ellenkező utasítást ad, akkor merje mondani: Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.

„Péter és az apostolok így válaszoltak: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.” (ApCsel 5, 29)

A keresztény ember Istentől kapott hatalmával a családban és a munkahelyén is felelősen él, nem hatalmaskodik, nem nézi tétlenül a bűn rombolását, hanem tevékenyen részt vesz a jó előmozdításában. Mindebből következik az egymás iránti tisztelet, a ránk bízottakról való gondoskodás, a közös értékek védelme - egyszóval az Isten előtti felelősséggel folytatott élet.

Legyek én is Isten szolgálja - mások javára!

Cseri Kálmán: Kegyelem harmatja
c. könyvből idéztem, szeretettel:
László Ilona

Látogatás a Clevelandi Magyar Gyülekezetben

2027 június 19-én, meglepetés-látogatást tettünk a Clevelandi Walton Hills-i Magyar Református Templomban. A látogatásunkat még személyesebbé tette, hogy a gyülekezet lekipásztorát, Dr. Krasznai Csabat, a Kálvin Egy-

házkerület Püspökét, régóta ismerjük. Magyarországon tanult együtt a testvéremmel, Lakatos Zoltánnal a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, és az egyetemi évek alatt kialakult barátságuk a mai napig megmaradt. Dr. Krasznai Csaba 2003 óta szolgál a clevelandi magyar református gyülekezetben családjával együtt. Megindító volt látni, hogy családjával együtt milyen elhivatottsággal őrzik a magyar nyelvet, a református hitet és a magyar hagyományokat.

Ez a gyülekezet az Első Magyar Református gyülekezet az amerikai magyarság egyik legrégebbi református közössége. A gyülekezetben általában két istentiszteletet tartanak, egyet magyar, egyet pedig angol nyelven, azonban azon a vasárnapon, amikor ott voltunk, összevont, közös istentisztelet volt, mivel sokan a nyári szünet miatt hazautaztak Magyarországra. Az istentiszteleten

az igehirdetés alapigéje Máté evangéliuma 7. fejezetének 7–11. verse volt. Az istentisztelet angolul és magyarul hangzott el.

Látogatásunk különleges alkalom volt, hiszen ajándékba elvittük a Krasznai családnak férjem Édesapjától örökölt Vizsolyi Bibliát. Férjem Édesapja magyar református lelkipásztorként szolgált Kanadában, és személyesen is ismerte Csabát és kedves Feleségét. Amikor úgy döntöttünk, hogy ezt az örökséget a Krasznai családnak ajándékozzuk, úgy éreztük, hogy a Biblia méltó helyre került. Nemcsak egy lelkipásztorhoz, hanem egy olyan családhoz, amely életét a hit, a szolgálat és a magyar református örökség ápolása határozza meg. Megható volt átélni ezt

a pillanatot. Számunkra nem egy könyv átadása volt, hanem egy lelki örökség továbbadása. A Biblia emlékeztet azokra, akik hűséggel szolgálták Istent előttünk, és reménységet ad, hogy ez a hit a következő nemzedékek életében is tovább él.

Az istentisztelet után közösen elmentünk ebédelni, ahol szó esett a gyülekezet életéről, a családjainkról, a régi emlékekről. Megosztottuk egymással az elmúlt évek örömeit, kihívásait és tapasztalatait. Öröm volt újra találkozni, felidézni a régi emlékeket, és megtapasztalni, hogy a hit és a hosszú évek barátsága a nagy távolság ellenére is összekötnek bennünket.

Presbiteri csendes hétvége Gyulán 2026. június 5-7.

Áldott alkalmat készített Isten a presbiterek számára péntek délutántól vasárnap délutánig. Kellemes időben, gyönyörű környezetben, a Körös partján a Körösvölgy Szállóban csendesedhetünk el a külvilág zajától és a mindennapi tennivalóktól. A testi szükségseinkről tiszta, kényelmes szállással és bőséges ellátmánnyal gondoskodott az Úr.

A lelki tápláltságunkra volt leginkább gondja Urunknak. Ezt a lelki eleddelt Lakatos Zoltán lelkész testvérünk szolgálta fel nap mint nap. Vezérigénk a Zsoltárok 46,11 volt: „Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten”. Egyházunk a 2026. évet az imádság évének nyilvánította, ezért a csendes hétvége témája is az imádság volt.

Istenünk az imádságot lehetőségként adta az embereknek, hogy Vele kapcsolatba léphessünk, hogy beszélgessünk Vele. Mondjunk el Neki mindent, ami a szívünkben van. Bár Ő jól ismer minket, lát és hall mindent, amit teszünk vagy mondunk, sőt a gondolatainkat és érzéseinket is ismeri, mégis azt kéri tőlünk Pál apostol által, hogy „Az imádkozásban legyetek kitartóak és legyetek éberek: ne szűnjete meg hálát adni” (Kol 4,2), és „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” (Fil 4,6).

Milyen típusai és formái lehetnek az imádságunknak? Lehet egyéni és közös, reggeli, esti vagy folyamatos: „Szünt-

len imádkozzatok” (nem kell abbahagyni a munkát vagy a feladatunk elvégzését, közben is lehet imádkozni), hálaadó, panaszkodó, segélykérő, „kéregető”, és másokért közbenjáró. Lehet imádkozni ülve vagy térdelve, állva, hangosan és magunkban. A legfontosabb, hogy mindig őszintén, teljes szívből imádkozunk, és kérjük Isten Szent Lelkét, legyen segítségünkre: mit és hogyan mondjuk el. Adjuk át Neki magunkat egészen, hogy ne az én akaratom, hanem az Ő akarata legyen meg az életünkben.

Jézus maga tanít bennünket a Máté evangéliuma 6, 9-13-ban, hogyan imádkozzunk: Legyünk tisztában, kihez fordulunk imádságunkban: a Mindenható, Teremtő, Szent Istenhez szólhatunk, aki a mennyben van. A megszólítással kifejezzük a Vele való kapcsolatunk mélységét (Mi Atyánk).

Fejezzük ki imádatunkat (szenteltesd meg a Te neved), legyünk előrelátók (jöjjön el a Te országod), és alázatunk a szívünkéből fakadjon (legyen meg a Te akaratom) mindenütt egyformán (amint a mennyben, úgy a földön is).

Könyöröghetünk a szükségleteinkért (a mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma).

Tartsunk bűnbánatot (bocsásd meg a mi vétkeinket), hogy mi is megbocsáthassunk (miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek).

Kérjük Isten vezetését és védelmét a kísértésekkel szemben (és ne vigy minket kísértésbe), és szabadítását az Ő igazsága szerint (de szabadíts meg a gonosztól).

Áldjuk és magasztaljuk Istent mindenkor, hiszen Ő minden jónak az alkotója. Az embernek is a legjobbat akarja adni, az Ő szeretete végtelen (mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen).

A bibliában számos imádsággal találkozhatunk, pl. Mózes, Salamon, Ézsaiás, Jeremiás, Jónás imádsági, Dávid zsoltárai, Anna, Erzsébet, az apostolok imádságai, Jézus főpapi imádsága stb. Ezekből olvashattunk néhányat a szobánk ajtajára kifüggesztve is.

Hálát adunk a Mennyei Atyánknak, hogy még jobban megismerhettük őt az imádság témáján keresztül is. Megérthettük, hogy a Vele való beszélgetés építi a Vele való szoros közösséget, ami helyén tartja a gondolatainkat, indulatainkat, egész magatartásunkat.

Szegedi Kálmán és Szegedi Kálmánné

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet.” (Lukács 19,10)

Beszámoló Dombosról

Isten kegyelméből két nyári Gyermekek Bibliahetet tarthattunk.

Az első hét címe „A nagy változás” volt, amelyen Bibliai személyek életének megújulását vettük a gyermekekkel. Zákeus életében láthattuk, hogy a kapzsi ember Jézus által hogyan vált adakozóvá, a megvetett Mefibóset királyi palotába fogadott személylé, a veszélyben lévő Nőé és családja megmentetté, a hitetlen és üldöző Saulból hívó Pál apostol és a szomjazó szívű etióp kincstárnokból Isten boldog, megváltott gyermeke. A napok végén Amy Carmichael indiai misszionárius életének egy-egy részletét hallgattuk meg.

A második héten Ruth könyvét tanulmányoztuk, amely történetben láthat-

tuk, hogyan visel gondot Isten a szűkségeinkről. Az Istenben való bizalomról tanultunk az első nap, hiszen mindent Tőle kapunk, és a legnagyobb ajándéka számunkra egyszülött Fia, Jézus Krisztus. A második nap Isten szeretete volt a téma, ahogy az Úr az özvegyekről csodálatosan gondoskodik. A hét közepén Jézus Krisztus megváltó munkájára figyeltünk Bóáz és Ruth házasságkötése kapcsán. Csütörtökön Jézus Krisztus személyének páratlan voltát tanulmányoztuk, hiszen egyedül ő volt képes bűneinkből megváltani élete árán. Az utolsó nap Isten csodálatos tervét néztük meg, ahogyan a pogány Ruth hitre jutásával bekerült Jézus Krisztus nemzetségtáblázatába, hiszen testiekben

tőle és Boáztól származik Dávid király és Jézus, Isten Fia. A napok végén Lars Olsen Skrefsrud indiai misszionárius életét vettük végig.

Mindezek mellett Aranymondásokat és énekeket tanultunk, valamint egyéb foglalkozásokon is részt vehettek a gyermekek.

Bekapcsolódhattunk ezen a nyáron is a Református Cigánymisszió nyári táborába és családi napjába, ahol dél-koreai misszionáriusok is szolgáltak. Búcsút vettünk Kim lelkésztől, aki nyugdíjba megy, és ebben az évben hazaköltözik, valamint megismerhetjük utódját, aki feleségével folytatja a cigányok közötti missziót.

Istennek adunk hálát azért is, hogy az elmúlt hetekben nyolc gyermeket keresztelthettünk meg. Istené legyen mindenért a dicsőség!

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, Aki Önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” (Titusz 2,11-14)

Tárnok Tamás lelkipásztor

.....légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.”(Józsué 1,9)

Korona és kereszt

2026. július 6. és 12. között zajlott a gyülekezetünkben a nyári napközis gyermektábor. Az idei év témája Eszter könyvén keresztül bemutatni, hogy milyen hatalmas Istenünk van: Ura a történelemnek, pártfogója a népének, vezetője a gyermekeinek. A tábor címe: Korona és kereszt volt.

Itt a korona Eszterre utal, aki Isten kegyelméből és elhívására királyné lett. A kereszt pedig Jézus Krisztusra, aki odaadta magát a kereszten a mi bűneinkért, így megmentve bennünket. Eszteren keresztül Isten a zsidó népet szabadította meg, de Jézus Krisztus váltságáhalála mindannyiunkra vonat-

kozik: áldozata örökre tökéletessé tette a megszentelteket (Zsid. 10,14). Merjük tehát életünknek Jézusra alapozni, benne keresni a választ életünk kérdéseire, tőle kérni útmutatást, vezetést, vigaszt és támaszt.

Az idei táborba 57 gyermek jelentkezett, mellettük kb. 10-15 ifis segítő, és kb. 15-20 felnőtt szolgáló (csoportvezető, gyermekfelügyelő, kézművességgel készülő, konyhás) végzett egész héten hűséges szolgálatot. A napot (az eddig megszokott rend szerint) közös énekléssel és áhítattal indítottuk a templomban, majd a tízóraizás és a szabad játék után négy csoport-

ban ismerkedtek meg a résztvevők Eszter történetével. Ő egy egyszerű zsidó lány volt, aki hittel, alázattal és engedelmességgel szolgálta Istent, és így Isten eszközévé lett a zsidó nép megmentésében. Bátorsága mintát adhat nekünk, hogy nehéz helyzetekben is bízzuk Istenre életünket, és őt kövessük. Példája megerősít minket, hogy az Úr nem feledkezik meg gyermekeiről, gondja van az övéire, ahogy megőrizte Esztert és a választott népet is. Az ebédet és a délutáni szabad játékot követően minden napra jutott egy közös program. Ezek közül talán a legnépszerűbb a csütörtöki solymász

bemutató volt, ahol megismerkedtünk a ragadozó madarakkal, és a szerencsés kiválasztottak reptethettek is két példányt közülük. Ezen kívül volt sorverseny a Liget-téren, kóstolhattunk perzsa édességeket, tanultunk zsidó énekeket és zsidó körtáncot is. Ez utóbbiakban Kozma Ferenc és Kozma Boglárka testvéreink voltak segítségünkre, akik a szerdai napot velük töltötték, és bevezettek minket a választott nép kultúrájába, szokásaiba.

A héten végig nagy örömmel énekeltek a hét énekeit, tanultuk az aranymondásokat. Mindkettőből ízelítőt adtunk a gyülekezet és a szülők előtt július 12-én a táborzáró istentiszteleten. Zárszóként a tábori induló énekszövegét idézem, és kívánom, hogy éljük meg minden nap ezt az énekszöveget:

*„Jézusban bízz, és tedd, amit kér!
Csak így lehet boldog, aki őhozzá tér!”*

Tóth Anna

Anyakönyvi adatok (2026. május 12. - augusztus 29.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Kovács Anna Jázmin, Pecsora Krisztina, Jónás Rozália Anna, Makula Benett András, Hőgye Vivien Vanda, Kovács Natália Magdolna, Kovács Fanni, Józsa Rita Izabella, Józsa Tina Amanda, Balogh Maja Zoé, Balogh Áhim Miron, Balogh Noel Máté és Pál Abigél.

Isten áldja meg hitbeli növekedését!

Konfirmációi fogadalmat tettek:

Ádám Hanna, Ágoston Dorottya Márta, Benedek Barna, Csige Izabella, Dancsi Rebeka, Demeter Lujza, Fekete Fanni, Jäger Barbara, Kocsis Ádám, Korcsmáros Jázmin, Kovács Máté, Molnár Lili, Nagy Izabella, Peley Boglárka, Sági Tibor Sándor, Siket-Farkas Éva, Szöllősi Panna és Tóth Márton Pál.

Isten erősítse meg őket naponként a hitben!

Házasságkötésére Isten áldását kérte:

Hüse Benjámin és Demeter Adrienn, Sipos Barnabás és Papp Linett, Kató Bence és Tóth Emese, Oláh Alex és Gellén Diána.

Áldásokban gazdag családi életet kívánunk!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Kiss Gyula [67], Bay Pál Miklósné Némethy Magdolna Margit [93], Nyikos László [88], Somogyi István [60], Sebestyén Sándorné Csapó Ilona [84], Boros József [98], Buti Lajosné Szabó Vilma [92], Dóka Imre Istvánné Ferenczik Mária Magdolna [81], Varga Istvánné Fekete Ilona [84], Mosolygó Andrásné Szél Etelka [81], Kovács Sándor [85], Pető Vince [74], Király Jánosné Takács Gizella [79], Vékás Zoltán Lajosné Fehér Katalin Margit [73] és Lakatos Sándorné Nagy Róza [86] elhunyt testvéreink ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Konfirmációs jelentkezés

Mi az élet értelme?

Honnan jöttünk és merre tartunk?

Kicsoda Isten és Jézus?

Mit tanít a Biblia?

Mire való az Egyház és a Gyülekezet?

Keressük együtt a választ ezekre a kérdésekre a konfirmáció felkészítők során!

Gyülekezetünk gyakorlata szerint 12 éves kortól gyermekek és felnőttek egyaránt részt vehetnek. Jelentkezni lehet a lelkipásztoroknál és hitoktatóknál személyesen, e-mailben vagy telefonon.

A konfirmandus gyermekek első találkozása: 2026. szeptember 20. vasárnap 10 óra, a felnőttek egy héttel később 2026. szeptember 27. vasárnap 10 óra.

Az istentisztelet után közösen választjuk ki a hetenkénti találkozásunk napját és kezdési időpontját.

2026. szeptember 20. vasárnap 10 óra: Tanévnitó istentisztelet

A múlt évhez hasonlóan idén is közös ünnepi alkalomra hívják a református gyülekezetek a fiatalokat az ifjúság vasárnapján. A kezdeményezés célja, hogy szeptember 20-án, vasárnap országszerte hangsúlyt kapjon: a gyülekezetekben minden generáció, köztük a fiatalok is együtt gyűlnek össze Isten dicséretére.

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap

9.30 órától imaközösség az istentisztelet

áldásáért a gyülekezeti házban

9.45 órától énektanítás a templomban

10.00 órától istentisztelet a templomban

Az istentisztelettel párhuzamosan

vasárnapi óvoda és iskola

15.00 órától istentisztelet Domboson

17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Kedd

17.30 órától bibliaóra

Szerda

10.00 órától Baba-mama kör

10.30 órától bibliaóra

az Idősek Napközi Otthonában

15.00 órától bibliaóra Domboson

17.30 órától minden hónap

első szerdáján presbiteri bibliaóra

Csütörtök

14.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkőr

- csigatészta készítés

17.00 órától Énekkari próba

18.00 órától felnőtt konfirmáltak bibliaköre (kéthetente)

Péntek

16.45 órától ifjúsági alkalom

Szombat

15.00 órától minden hónap

harmadik szombatján Férfi bibliakör

15.00 órától minden hónap

harmadik szombatján Női bibliakör

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma

4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601

E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu

Bankszámlaszám: 11738008-20716422

Megjelenik: kéthavonta • Peldányszám: 300 • Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen